

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓๘/๒๕๕๔

เรื่องพิจารณาที่ ค. ๑๑/๒๕๕๔

วันที่ ๒๑ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔

เรื่อง นายสุวิทย์ หาญวิริยะกุล โดยนางภาวศรี หาญวิริยะกุล ผู้รับมอบอำนาจ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ กรณีขอให้ศาลรัฐธรรมนูญตรวจสอบการกระทำของเจ้าพนักงานบังคับคดีว่า ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๒ และมาตรา ๒๑๒ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบ สรุปได้ว่า นายสุวิทย์ หาญวิริยะกุล (ผู้ร้อง) เป็นจำเลยในคดีแพ่งหมายเลขดำที่ ๒๖๖๘/๒๕๔๘ คดีหมายเลขแดงที่ ๔๔๗๗/๒๕๔๘ ผู้ร้องได้ยื่นคำให้การและฟ้องแย้งโจทก์ ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาตามสัญญาประนีประนอมยอมความ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๘ ผู้ร้องยื่นอุทธรณ์และร้องขอทุเลาการบังคับคดีโดยวางหลักประกันและเงินสดระหว่างนั้นโจทก์ได้นำเจ้าพนักงานบังคับคดีทำการบังคับคดีขับไล่ผู้ร้องและบริวาร ทั้งยังขอให้ศาลสั่งจับกุม กักขังผู้ร้องและบริวาร ทำให้ผู้ร้องและบริวารได้รับความเดือดร้อนเสียหาย ผู้ร้องเห็นว่าการกระทำของเจ้าพนักงานบังคับคดีเป็นการกระทำที่เกินสมควร ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้ร้องได้มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ ขอความเป็นธรรมต่อกรมบังคับคดี ขอให้งดการบังคับคดีไว้ก่อน กรมบังคับคดีได้มีหนังสือที่ ขธ ๐๕๐๑/๑๐๐๘ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ แจ้งว่าไม่มีเหตุที่เจ้าพนักงานบังคับคดีจะมีคำสั่งให้งดการบังคับคดีหรือถอนการบังคับคดีได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๕๒ และมาตรา ๒๕๕ ผู้ร้องได้อุทธรณ์คำสั่ง

ต่ออธิบดีกรมบังคับคดีตามหนังสือฉบับลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ กรมบังคับคดีได้แจ้งผลการพิจารณาตามหนังสือที่ ยช ๐๕๐๑/๔๒๕๐ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๓ ว่าไม่อาจงดการบังคับคดีได้

ผู้ร้องได้ยื่นฟ้องเจ้าพนักงานบังคับคดีต่อศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง) เป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาตามคดีหมายเลขแดงที่ ๒๐๐๘/๒๕๕๒ ผู้ร้องยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งยืนตามคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นตามคดีหมายเลขแดงที่ ๓๓๘/๒๕๕๔

ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตรวจสอบการกระทำของเจ้าพนักงานบังคับคดี กรมบังคับคดี หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐว่า ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๒ และมาตรา ๒๑๒ หรือไม่

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้” และวรรคสอง บัญญัติว่า “การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่ไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้” และวรรคสอง กำหนดว่า “การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่มิอาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๑๑ มาตรา ๒๔๕ (๑) และมาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๒) ของรัฐธรรมนูญ”

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า ผู้ที่จะใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ได้นั้น ต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนี้

(๑) ต้องเป็นบุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้อันสืบเนื่องมาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

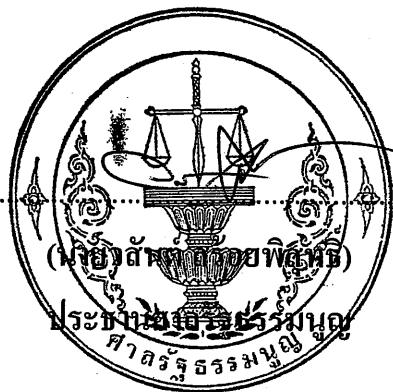
- ๓ -

(๒) บุคคลนั้นต้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และ

(๓) ต้องเป็นกรณีที่บุคคลนั้นไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว

พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามคำร้องของผู้ร้องเป็นการขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยเกี่ยวกับการกระทำของบุคคลหรือหน่วยงานของรัฐ มิใช่เป็นการขอให้วินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญมาตราใด ประกอบกับการที่ผู้ร้องจะใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ได้ นั้น ต้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ มาตรา ๒๔๕ (๑) และมาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๒) ได้แล้ว กรณีจึงไม่ต้องด้วยเงื่อนไขและหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(คำสั่งที่ ๓๘/๒๕๕๔)

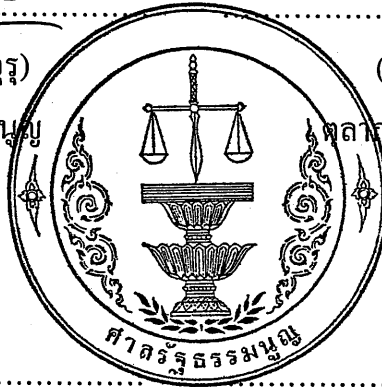
(นายเจริญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจรูญ อินทจาร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเฉลิมพล เอกอุรุ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัช ชลวร)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนรินทร์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ